

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitaten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling.

woensdag 1 nov. **1 Timotheüs 2:5-6**

'Want één is God en één is Middelaar van God en mensen, de Mens, Christus Jezus, Die Zichzelf geeft: een vervangend losgeld voor allen ...'

Bijzonder hoe Paulus in twee verzen ons Hém voor ogen zet! Wie is onze Heer? Hij geeft Zichzelf tot een '**vervangend losgeld**' – dat is geld dat betaald moet worden voor degenen, die gered moeten worden. Dat '*losgeld*' is van Hem een beeld! Hij is de Middelaar.

donderdag 2 nov. **Marcus10:45**

'Want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn ziel te geven als losgeld voor velen.'

Let op dat laatste woord – '**velen**'. Eigenlijk betekent dat: een aantal dat niet te tellen is. God heeft Zijn schepselen – ook jou en mij – geteld en daarbij ziet Hij niemand over het hoofd. God heeft '**allen**', ja dus ook jou en mij, op het oog.

Dank U wel, Vader, dat U zo nabij bent!

vrijdag 3 nov. **1 Timotheüs 2:5-6**

'Want één is God en één is Middelaar van God en mensen, de Mens, Christus Jezus, Die Zichzelf geeft: een vervangend losgeld voor allen.'

Paulus legt dat in zijn brieven uit en dan spreekt hij over Gods plan.

Hij legde dat ook in ons leven neer! Waar gaat het dan om? Samen zeggen wij: **verzoe-ning, liefde, genade!** Als je die woorden hoort, maken zij ons duidelijk Wie Hij is! Zó bent U en ... zó kijkt U naar ons!

zaterdag 4 nov. **1 Timotheüs 2:5-6**

'Want één is God en één is Middelaar van God en mensen, de Mens, Christus Jezus, Die Zichzelf geeft: een vervangend losgeld voor allen.'

Denk bij het woord '**Middelaar**' aan de bijzondere positie van onze Heer! Christus maakt van beide deel uit. Hij is als het ware een brug die aan twee enorme pylonen is opgehangen en zonder verdere pijlers de ene oever met de andere verbindt, echt een *Middelaar!* Daarvoor gaf Hij Zichzelf als '*vervangend losgeld*'.

zondag 5 nov. **Job 9:33**

'Was er maar een scheidsrechter tussen ons, die zijn hand op ons beiden zou kunnen leggen', verzuchtte Job.

Dit vers laat zien, dat er vanaf de vroegste tijden behoefte werd gevoeld aan een **midde-laar**. Onze Heer staat niet als *bemiddelaar* tussen twee partijen in, maar Hij maakt van beide deel uit. Hij is de schakel tussen God en mensen. De redding die Hij aan het kruis bewerkte, heeft God bevestigd door Hem in triomf te verhogen tot de hoogste plaats aan Gods rechter. Daarover lezen we deze week meer.

maandag 6 nov. **Efeziërs 2:18**

'... want door Hem hebben wij beiden in één geest toegang tot de Vader.'

Zo staat Gods plan ons voor ogen! '**wij beiden**', d.w.z. jood en heiden!

In Galaten 3:19-20 wordt verwezen naar Mozes, die in het midden tussen de twee partij-en stond, tussen het volk Israël en God.

De priesters in het oude Israël bekleedden eveneens zo'n positie.

Wij hebben geen priesters nodig, want onze Heer Christus Jezus is onze Middelaar! De kerk vervangt ook Gods volk niet. Beide hebben een dienstbetoon! Daarover morgen meer. Nu mogen wij Hem danken, dat allen '*in één geest toegang tot de Vader*' hebben.

U hebt, Vader, elk mens, U hebt mij in het oog!

dinsdag 7 nov. **Romeinen 5:8**

Jij en ik horen Romeinen 5:8 – '*God echter bewijst Zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.*'

We kregen zicht op Gods plan – ja, Israël straks zegenkanaal van de Allerhoogste voor de aarde; wij zegenkanaal voor de hemelingen. Het gaat onherroepelijk naar **het voor-**

nemen dat Hij uitvoert – door Israël én door de gemeente, het lichaam van Christus – zal heel de schepping Hem kennen!
Dank U wel, Vader, dat wij U mogen kennen!

woensdag 8 nov. **Romeinen 11:36 + 1 Corinthiërs 15:28**

'Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen.' ^{Rom.11:36}

Christus kwam met het oog op de vervulling van Gods plan – **geen schepsel ziet Hij over het hoofd**. Dat wordt onderstreept door het lezen van 1 Corinthiërs 15:28 – *'... opdat God zij alles in allen.'*

donderdag 9 nov. **Filippenzen 2:9-11**

'Daarom ook verhoogt God Hem uitermate en schenkt Hem in genade de naam die is boven alle naam, opdat in de naam van Jezus zich alle knie buigt van de hemelingen en van hen die op aarde en van hen die onder de aarde zijn, en alle tong van harte belijdt: Heer is Jezus Christus, tot verheerlijking van God, de Vader.' ^[NCV]

Hier staat het duidelijk en luid! Dat werkt U uit, Vader! Dank U wel, dat **Uw plan zo al-len omvattend** is!

vrijdag 10 nov. **Romeinen 8:33-39**

'Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.' ^{vs.38,39}

Aan Gods rechter zit de Zoon van God en een Mensenzoon. Daar zet Hij Zich voor ons in, opdat wij **méér dan overwinnaars** zullen zijn! Het aangegeven gedeelte benadrukt dat! *Vader, dank U wel voor Uw plan! Niets kan er tussen U en ons komen!*

zaterdag 11 nov. **Filippenzen 4:6,7**

'Weest in niets bezorgd, maar laat in alles jullie verzoeken, door gebed en smeekbede, met dankzegging, bekendgemaakt worden bij de God.'

De strekking van deze woorden is, dat ten diepste niet wij, *maar God* alle touwtjes in handen heeft. Dit is een les waar we soms lang over doen om die te leren. Niet wij, maar Hij, de grote God en Vader, Die liefde is. Zijn plan werkt Hij uit en daarin werkt Hij alles samen tot het goede.

Dank U Vader, dat U het goede uitwerkt in mijn leven!

zondag 12 nov. **Filippenzen 3:20**

'Want ons domein behoort aan de hemelen toe, waaruit wij ook de Redder verwachten, de Heer Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam zal omzetten, gelijkvormig aan Zijn heerlijkheidslichaam ...'

Wat een troostvolle verwachting spreekt uit deze woorden! Ons lijden is beperkt. God werkt het uit in ons leven. Het lijden van nu weegt niet op tegen de heerlijkheid die wacht.

Onze werkelijke plaats is boven; daar gaat ons verlangen naar uit. Je kijkt anders naar de wereld om je heen. De dingen in het juiste perspectief zien.

Nog een korte tijd, en dan: oneindige heerlijkheid bij Hem, onze Heer Jezus Christus.

maandag 13 nov. **Romeinen 5:9**

'Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn in Zijn bloed, door Hem gered worden van de verontwaardiging ...'

Een fijne uitspraak, die ons bemoedigt en aanmoedigt te blijven bij de genade die bij Paulus klinkt. Het gaat om Zijn geloof, Zijn overgave voor ons aan God.

Lees ook de voorgaande verzen 6-8 van dit fijne hoofdstuk. Daarin zie je, dat *God je lief-heeft* en dat die liefde zo ver ging, dat zelfs Zijn Christus, Jezus, stierf. God wekte Hem op en Hij leeft! Hij zal ons redden, ook voor de komende tijd van gericht, die over de wereld zullen komen.

Dank U, Vader, dat U het zo doet.

dinsdag 14 nov. **Johannes 9:5**

"Zolang ik in de wereld ben, ben Ik het Licht van de wereld."

Hij verdreef de blindheid van de blindgeborene en geeft een wel heel verhelderend antwoord aan de discussie zoekende Joden.

De blinde was blind geboren *'opdat de werken van God in hem geopenbaard zouden worden.'*^{vs.3} Vanaf het moment dat hij Jezus ontmoette, kwam het licht in de ogen.

Voor u, jou en mij geldt, dat Hij het licht in ons duistere hart heeft aangedaan. Toen werd alles anders. Zo kun je aan Zijn hand verder. Hij geeft licht, Hij spreekt, bij elke stap in ons leven.

woensdag 15 nov. **Micha 7:7**

'En ik zal uitzien in Jahweh [IEUE]. Ik zal wachten op de God [Elohim, Alueim] van mijn redding. Mijn God [Elohim] zal mij horen.'

Te midden van nog maar weinigen die op God vertrouwen, is dit het geloof van Micha. [Micha betekent: wie is als Jah(weh)?]. Hij kon misschien, gelet op de omstandigheden, alleen nog maar omhoog kijken. En dat deed hij.

Dit is ons tot voorbeeld geschreven. In moeilijkheden is het vaak zo, dat je alleen nog omhoog kijkt, en dit je perspectief is. Dat is alles. *God* zelf ziet naar je om en geeft – vaak ongedacht – de redding die nodig is, het vertrouwen op Hem, Die nooit iemand te schande maakt. Ook jou, u en mij niet.

donderdag 16 nov. **Filippenzen 4:19**

'Mijn God nu zal iedere behoefte van jullie vervullen in overeenstemming met Zijn rijkdom, in heerlijkheid, in Christus Jezus.'

Wanneer je iets beseft van Wie God is, wordt het stil in je hart. Verwondering.

Wij kijken onwillekeurig naar onze behoeften. Paulus leert ons anders zien. Wat God vindt dat wij nodig hebben, geeft Hij ook! We lezen er overheen, maar het staat er zo duidelijk: *in overeenstemming met Zijn rijkdom*. Dat is alles, want het is *in Christus Jezus*. Daarom kunnen wij vol vertrouwen ons leven, ook vandaag, in Zijn hand weten.

vrijdag 17 nov. **2 Timotheüs 1:7**

'Want God geeft ons niet een geest van schroom, maar van kracht, van liefde en van gezond verstand.'

De geest van God, die in ons zowel het willen als het werken bewerkt, geeft kracht; *vrijmoedigheid* als het gaat om het doorgeven van het paulinische evangelie. We zijn doorgevers van de waarheid, in liefde. Hij verandert je denken, zodat je steeds meer de dingen in Gods perspectief gaat zien. Dan ziet het er vaak anders uit. Je kunt dan je gezonde verstand gebruiken; een denken dat ook gered is door Vader.

Dank U wel!

zaterdag 18 nov. **Mattheüs 20:28**

"... zoals de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn ziel te geven als losgeld voor velen."

Hij kwam, niet om te heersen. Integendeel. Daar was het toen nog geen tijd voor. God geeft alles op Zijn tijd,^{Pred.3} en dat is de juiste.

Mensen zoeken naar de beste plekjes, liefst die van *heersen*. Dat deed die moeder voor haar zonen Johannes en Jakobus ook.^{vs.21}

Je wordt echter groot wanneer je dient in al die kleine dingen van het leven van elke dag. Later zal Vader bepalen wat je plaats is te midden van de hemelsen.

Dank U wel!

zondag 19 nov. **Lucas 19:10**

"Want de Zoon des mensen kwam om te zoeken en te redden wat verloren is."

Wat een liefde spreekt hier! Hij was afgedaald – zoals het vaak in Johannes klinkt – en kwam in de lagere delen van de aarde. Hij had grote heerlijkheid bij Vader verlaten, was Mens geworden en als Zoon van Adam kon Hij als enige de hele menselijke familie loskopen.

Gisteren lazen we over dat *losgeld*. Feitelijk was Hij dat Zelf. Hij zocht het verlorene op, niet om het te veroordelen, maar om te *redden*. Wat geweldig is dat.

Vader, U bent er bij wanneer het moeilijk is, U redt mij door Uw geliefde Zoon.

maandag 20 nov. **1 Petrus 5:5**

'Evenzo zouden de jongeren onderschikken aan de ouderen, en allen zouden de ootmoedigheid naar elkaar als kleding dragen, want God weerstaat de hoogmoedige, en geeft echter genade aan de ootmoedige.'

Gods woord spreekt in alle delen van Gods plan. Einddoel is, dat allen onderschikken aan God, de Vader. Op weg naar dat einddoel zouden de gelovigen dat als eersten leren.

Dat *onderschikken* lezen we vooral bij Paulus, maar ook bij Petrus. Dit is de weg die God wijst voor u, jou en mij: *onderschikken*, niet hoog, maar *laag*. Onderweg zul je ontdekken, dat dit de lijn is, die werkelijk vrede en vreugde geeft.

dinsdag 21 nov. **Hebreeën 11:39**

'Ook deze allen, hoewel door het geloof een getuigenis aan hen gegeven is, hebben het beloofde niet verkregen ...'

Over wie gaat het hier? Deze allen zijn o.a. Henoch, Noach, Abraham, Jacob, Rachab en Mozes. Deze allen hebben dicht bij God geleefd, maar toch is het beloofde door hen niet ontvangen.

Op het laatst van zijn leven staat Mozes op de berg Nebo. ^{Deut.34} God laat hem het gehele beloofde land zien, maar hij mag er niet in! Hij mag het beloofde land niet ontvangen.

Toch heeft God het beloofde voor zijn ogen zichtbaar gemaakt. Voor Mozes was de grens eigenlijk al weg en met zijn hart was hij al binnen. Mozes vertrouwde op de belofte.

Zo is het ook voor ons. God belooft ons opstanding, een verheerlijkt lichaam, maar dit beloofde hebben we nog niet verkregen. Toch wordt door Zijn woord de opstanding zichtbaar. Met ons hart zijn wij eigenlijk al over de grens. Wij vertrouwen op de belofte.

woensdag 22 nov. **Job 6:2**

'O, dat mijn verdriet toch goed gewogen werd, en men mijn leed in een weegschaal daarnaast legde!'

Vaak worden vriendschappen en relaties in een weegschaal gelegd: als jij iets voor mij doet, dan doe ik iets voor jou, of, als jij mij lief vindt, dan vind ik jou lief.

Job zegt: weeg mijn verdriet en weeg mijn leed. Kom niet aanzetten met een fruitschaal als je het verdriet niet hebt gewogen in een weegschaal.

Job heeft groot leed te verwerken. Zijn vrienden komen, gaan naast hem zitten en zijn dagenlang stil; ze willen zijn verdriet wegen.

Verdriet is niet makkelijk. Maar Job plaatst zijn verdriet in Gods licht en hij weet dat zijn leed en verdriet door God gewogen zijn: Hij weet ervan en Hij is nabij.

Zo is God ook met jou begaan; Hij maakt zich één met jou. Hij gaat met jou op weg, om er samen doorheen te komen. Hij is je bondgenoot, ook en juist als er lijden is. Hij is je bondgenoot tegen de wanhoop, tegen de ontmoediging, tegen de frustraties, tegen het onheil.

We gaan samen, zegt God, en samen komen we er door!

donderdag 23 nov. **Lucas 15:20^b**

'En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen.'

Lucas beschrijft de gelijkenis van de verloren zoon.

In het verleden heeft zich een familiedrama afgespeeld. De zoon is met het geld van de erfenis vertrokken naar een ver land. Hij heeft het geld opgemaakt, keert nu berooid weer naar huis terug en vraagt zich af; hoe zal ik worden ontvangen door mijn vader?

Hij weet niet dat zijn vader op de uitkijk staat en zo enorm verlangt naar zijn zoon. Uit de verte ziet de vader hem aan komen lopen en zijn hart wordt geraakt. Zijn hart gaat open en de liefde komt boven als hij zijn gehavende zoon ziet, die op zijn laatste krachten thuis komt.

Deze vader verwachtte zijn kind al en zijn hart is met ontferming bewogen. *Kind, wat ben ik blij dat je het hebt gehaald!*

Natuurlijk staat in deze gelijkenis het volk Israël centraal, dat is de zoon die thuiskomt. God weet dat ze zullen komen en zal met ontferming bewogen zijn als het zover is.

Maar ook voor ons. Dagelijks mogen wij bij Vader thuiskomen. Misschien kom je dagelijks thuis, maar misschien ook voor het eerst.

Vader ziet je al aankomen... Misschien gehavend en op je laatste krachten. Maar ook bij jouw thuiskomst is Hij met ontferming bewogen.

Kind, wat ben ik blij dat je het hebt gehaald! Ik wist het!

vrijdag 24 nov. **Lucas 15: 20^c-22**

'En hij liep hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem. En de zoon zei tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten. Maar de vader zei tot zijn slaven: Brengt vlug het beste kleding hier en trekt het hem aan en doet hem een ring aan zijn hand en schoenen aan zijn voeten.'

De vader loopt hem tegemoet en omarmt hem en geeft hem een kus; het is een emotioneel weerzien. Berouwvol bekent de zoon zijn schuld.

In onze tijd zouden we er een risicoanalyse op loslaten: zou er kans zijn op herhaling? Zou dit gedrag zich nog een keer kunnen voordoen? Kunnen we hem beter maar beperkte bewegingsruimte geven, totdat hij zich heeft bewezen? Of heeft hij zijn kans gehad en verspeeld? Kan de vader beter zijn verwijten maar op tafel leggen?

De vader heeft nul verwijten! Het beste kleding moet komen, en een ring en schoenen aan zijn voeten. De zoon wordt hersteld in zijn waardigheid.

Ook nu is de zoon een type van het volk Israël, dat hersteld zal worden in alle waardigheid.

Zo komt ook Vader jou tegemoet, valt je om de hals en geeft je een kus. Geen verwijten; Hij zet ook jou in het zoonschap.

zaterdag 25 nov. **2 Corinthiërs 1:3-5**

'Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhertigheden en de God aller vertroosting, Die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met dezelfde troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden.'

Barmhertigheid en vijf keer troost.

Troost heeft een ieder op Zijn tijd wel nodig. De Heidelbergse Catechismus zegt het in zondag 1 zo:

Vraag: *Wat is uw enige troost, beide in het leven en sterven?*

Antwoord: Dat ik met lichaam en ziel, beide in het leven en sterven, niet mijn, maar mijns getrouwen Zaligmakers Jezus Christus eigen ben, Die met Zijn dierbaar bloed voor al mijn zonden volkomenlijk betaald en mij uit alle heerschappij des duivels verlost heeft, en alzo bewaart, dat zonder den wil mijns hemelsen Vaders geen haar van mijn hoofd vallen kan, ja ook, dat mij alle ding tot mijn zaligheid dienen moet; waarom Hij mij ook door Zijn Heiligen Geest van het eeuwige leven verzekert, en Hem voortaan te leven van harte willig en bereid maakt.

De Heidelbergse Catechismus is geschreven in 1563 door Zacharias Ursinus.

Boeiende oude woorden die spreken van een machtig God.

zondag 26 nov. **Genesis 37:2^b**

'Jozef, zeventien jaar oud [hij was dus nog jong!] placht met zijn broeders (...) de schapen te hoeden.'

Ons leven is vaak een raadsel – waarom overkomt ons iets? Soms kun je zo in de knoop zitten met het verloop van je leven.

Jozef was zeventien jaar oud, een tiener, een puber. Ook voor Jozef waren dat vragen. Wat zal mijn leven brengen? Het hield hem bezig. Hij had dromen over de zon, maan en sterren; gesprekken over de toekomst met zijn vader en broers. Kon je je hele leven maar overzien!

Wij kunnen nu het leven van Jozef wél overzien: de broers, de put, als slaaf naar Egypte, Potifar, de gevangenis, onderkoning en uiteindelijk: Safenat Paneach, Redder van de wereld! Vanuit het geheel zie je dan hoe de stukjes op hun plaats vallen.

Hoe betekenisvol kan iemands leven dan zijn! Zonder dat overzicht kun je dat niet ontdekken. Niemand kan dat – op één na dan!

Jesaja 46:10 – *'Ik immers ben God, en er is geen ander, God, en niemand is Mij gelijk; Ik Die van den beginne de afloop verkondig en vanouds wat nog niet is geschied.'*

Jozef was 17 jaar. God overzag de afloop al en liet al de gebeurtenissen samenwerken tot dat doel.

Misschien ben jij ook 17 jaar – misschien wat ouder, en vraag je je zelf af, hoe zal mijn leven zijn?

Hij overziet ook jou leven, ook met jouw leven heeft Hij een plan. Vertrouw op Vader, dat deed Jozef ook.

maandag 27 nov. **Genesis 41:46**

'Jozef was dertig jaar oud, toen hij bij de farao, de koning van Egypte, in dienst trad.'

Dertien jaar hiervoor zat Jozef in de gevangenis. Was dat een verloren periode? Uiteindelijk heeft dat samengewerkt tot een mooi einddoel.

Zo is dat niet altijd.

Heel vaak kunnen we geen logica ontdekken en zeker niet een goede afloop. Je kunt niet altijd vertellen, dat uiteindelijk alle stukjes van de puzzel op hun plek zijn gevallen.

Er blijven puzzels die niet op te lossen zijn, die onoplosbaar blijken. Zo zullen er, totdat Hij komt, vele vragen blijven. Met Zijn komst komen ook de antwoorden.

Prediker schrijft het zo: *'De mens heeft wel inzicht maar geen overzicht.'* ^{Pred.3:11-15}

Hij kent alle puzzelstukjes en Hij maakt het mooiste plaatje dat je maar bedenken kunt.

dinsdag 28 nov. **1 Thessalonicenzen 3:11**

'Hij, onze God en Vader, en onze Here Jezus, bane ons de weg tot u ...'

Paulus schrijft deze woorden aan de gemeente te Thessaloniki. Er moet een weg komen tussen u en mij. Er is een geografische afstand tussen hen. En Paulus wil deze gemeente graag weer eens bezoeken.

Als je wat dieper kijkt, dan zie je dat Paulus meer wil dan even een kopje koffie drinken. Kan de één de ander bereiken? Kan het hart van de één komen tot het hart van de ander?

Het laatste wat de profeten hebben gezegd, kun je vinden in de laatste zin van Maleachi, het laatste boek van het oude testament: *'Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen.'* ^{Mal.4:6a}

Soms loop je ertegen aan, er is geen weg; je wilt iemand bereiken, maar je kunt de woorden niet vinden en ze blijven ergens halverwege steken.

De weg vinden naar het hart van de ander is niet aan de mens gegeven. Paulus bidt ervoor.

Wat voor de mens onmogelijk is, is mogelijk voor God. Vader opent harten, ook je eigen hart!

woensdag 29 nov. **Genesis 41: 56-57**

'Toen de hongersnood nu over de gehele aarde heerste, opende Jozef alle schuren en verkocht koren aan de Egyptenaren; want de honger was sterk in het land Egypte. En de gehele wereld kwam naar Egypte om bij Jozef koren te kopen ...'

Jozef heeft in de 7 jaren van overvloed enorm veel koren verzameld. Alle opslagruimtes waren gevuld. Jozef hoopte koren op als zand der zee, geweldig veel, zodat men het niet meer tellen kon. ^{vs.49}

Dan breekt de hongersnood aan.

Jozef gaat de schuren openen en heel de wereld klopt aan bij Jozef en het koren gaat de mensen redden, ook zijn volksgenoten uit het land Kanaän – Jozef wordt de grote redder.

Jezus zegt: *'Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren ...'* ^{Joh.6:35}

Brood, een van de eerste levensbehoeften van de mens. Voedsel voor de gelovige mens vinden we bij Hem. Hij geeft in overvloed en dat maakt Hem tot de grote Redder.

donderdag 30 nov. **2 Timotheüs 1: 6**

'... de gave Gods aan te wakkeren die in u is ...'

Levend water is geen stilstaand water; de gave Gods is ook niet stilstaand.

Wanneer Jezus bij de Emmaüsgangers gaat lopen, ^{Luc.24} ontstaat er een gesprek tussen hen. De mannen zeiden: *"Was ons hart niet brandende in ons!"*

Jezus had ze herinnerd aan al die woorden van Mozes en dan gaat die vlam weer branden, het vuur wordt *aangewakkerd!*

De Emmaüsgangers stelden ook vragen. Vragen stellen is soms belangrijker dan de antwoorden. Vragen stellen betekent, dat je geest wakker wordt. De mens die vraagt, wil onderwezen worden.

Onderwijs van Godswegen maakt een hart brandend.

Vader, leer mij Uw weg! Amen.